

ADMINISTRATĪVĀS KOMISIJAS SOCIĀLĀS NODROŠINĀŠANAS SISTĒMU KOORDINĀCIJAI

IETEIKUMS Nr. S1

(2012. gada 15. marts)

par dzīvu donoru orgānu pārrobežu ziedošanas finansiālajiem aspektiem

(Dokuments attiecas uz EEZ un uz EK un Šveices nolīgumu)

(2012/C 240/04)

SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA SISTĒMU KOORDINĀCIJAS ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁽¹⁾ 72. panta a) punktu, kurā paredzēts, ka Administratīvā komisija nodarbojas ar visiem administratīviem vai interpretācijas jautājumiem, kas izriet no Regulas (EK) Nr. 883/2004 un Regulas (EK) Nr. 987/2009⁽²⁾ normām,

ņemot vērā LESD 168. panta 7. punktu,

ņemot vērā LESD 48. pantu,

rīkojoties saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 71. panta 2. punkta otrajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem,

tā kā:

- (1) Savienības rīcībai jārespektē dalībvalstu atbildība par savas veselības politikas noteikšanu un par veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu.
- (2) Savienības rīcība nedrīkst skart valstu noteikumus par orgānu un asins ziedošanu vai izmantošanu medicīniskiem nolūkiem.
- (3) Regulā (EK) Nr. 883/2004 nav paredzēts risinājums, kā kompensēt dzīvam donoram slimības pabalstu natūrā, ja

donoram piemērojamos tiesību aktos ir izslēgta vai nav paredzēta izmaksu kompensēšana, savukārt orgāna saņēmējam piemērojamos tiesību aktos nav paredzēta donora izmaksu segšana.

- (4) Ir atzīts, ka orgānu transplantācija ir ekonomiski izdevīga ārstēšanas metode, kas pacientiem sniegusi milzīgu labumu, un dzīvu donoru orgānu ziedošana jāīsteno tā, lai konkrētajam donoram iespējami samazinātu sociālo risku.
- (5) Ja tiesību aktos, kas attiecas uz orgānu donoru, nav paredzēta kompensācija dzīviem orgānu donoriem vai vispār nekāda kompensācija dzīvu donoru orgānu ziedošanas gadījumā, orgāna saņēmēja valsts kompetentajai iestādei būtu jāatrod humanitārs *ad hoc* risinājums un jākompensē pabalsti natūrā, kādi bijuši nepieciešami, dzīvam donoram ziedojot orgānus citā valstī.
- (6) Dzīvajam donoram jābūt spējīgam pieņemt neatkarīgu lēmumu, pamatojoties uz visu attiecīgo informāciju, un vajadzētu būt iepriekš informētam par veselības aprūpes segumu, ar orgānu pārrobežu ziedošanu saistīto izmaksu kompensēšanu un ienākumu iespējamo zudumu, ko kompensē ar slimības pabalstiem naudā,

IESAKA:

1. Kad orgāna saņēmēja valsts kompetentās iestādes sagatavo vai atļauj dzīva orgāna donora orgānu ziedošanu, kurā izmanto orgānu no dzīva donora, kas apdrošināts citā dalībvalstī, tām jāapsver, kā dzīvajam donoram nodrošināt piekļuvi veselības aprūpes sistēmai to problēmu risināšanai, kuras saistītas ar ziedošanas procedūru.

2. Ja tiesību aktos, kas attiecas uz donoru, donoram nav paredzētas tiesības uz slimības pabalstiem natūrā, orgāna saņēmēja valsts kompetentajām iestādēm ir jāatrod humanitārs risinājums un jākompensē tie pabalsti natūrā, kas dzīvam donoram nepieciešami orgāna pārrobežu ziedošanas labad.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp. (Labojums OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

3. Donora valsts kompetentajai iestādei slimības pabalsti naudā jānodrošina saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī notikusi orgāna ziedošana vai kurš bijis orgāna saņēmējs. Donora valsts attiecīgajos tiesību aktos varbūtējais donora ienākumu zudums, kam ir sakars ar ziedošanu, būtu jātraktē tāpat kā jebkura cita darbnespēja, jo ar orgāna ziedošanu saistītu darbnespēju nav pamata traktēt citādi nekā citu veidu darbnespēju, kam ir medicīnisks pamats.

Administratīvās komisijas priekšsēdētāja

Karin MØHL LARSEN
